

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 8 năm 2012

Số 96

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Kệ là sao ?
- 2) Hôm nay Bé lại khăn gói ra đi, Bé có nghĩ Bé sẽ đi đâu không ?
- 3) Bé đến nơi bình an, không khí thay đổi từ 8 độ lạnh đến chỗ mưa và bớt lạnh. Bé cảm thấy thế nào ?
- 4) Hữu xạ tự nhiên hương là sao ?
- 5) Muốn nuôi dưỡng đức tin thì phải làm sao ?
- 6) Một số người hướng tâm thực hành thanh tịnh có lợi ích gì không ?
- 7) Sự bình đẳng tâm giao có hữu ích gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 9 tháng 1 năm 1994 1) Hỏi : Kệ là sao ? Đáp : Thưa, thần kinh khối óc có trật tự gọi là kệ, hiện ra những câu thơ gom gọn và có trật tự. Kệ: Ốc sáng tâm minh thần trí diệu Vô sanh thức giác thật là siêu Càng tu càng tiến quy không chuyển Thức giác đời nay học rất nhiều.	Ngày 10 tháng 1 năm 1994 2) Hỏi : Hôm nay Bé lại khẩn gúi ra đi, Bé có nghĩ Bé sẽ đi đâu không ? Đáp : Thưa, Bé chỉ biết đi gặp bạn đạo trên mặt đất này mà thôi, tùy cơ ứng biến chứ Bé không có dự trù đi đâu và sẽ làm gì! Khí giới tình thương của Trời ban, đi đến đâu cũng phải thực hiện tình thương và đạo đức, tạo nhịp cầu tiến hóa cho mỗi tâm linh. Kệ: Nhịp cầu tiến hóa mỗi tâm linh Khai triển đường tu do chính mình Minh đạo tiến hòa trong nội thức Cùng tu cùng tiến sống quang minh.
Ngày 11 tháng 1 năm 1994 3) Hỏi : Bé đến nơi bình an, không khí thay đổi từ 8 độ lạnh đến chỗ mưa và bớt lạnh. Bé cảm thấy thế nào? Đáp : Thưa, Bé cảm thấy vui. Cuộc đời là thế, nay đây mai đó là chuyện thông thường. Ở đâu Bé cũng cảm thấy như nhau, chỉ có tình thương và làm việc mà thôi. Kệ: Đâu đâu cũng phải tu thân ngời Trí vẫn khai minh chuyển thức hồi Đen bạc tình đời đâu cũng vậy Bình tâm thức giác sáng từ hồi.	Ngày 12 tháng 1 năm 1994 4) Hỏi : Hữu xạ tự nhiên hương là sao ? Đáp : Thưa, người chơn tu dứt khoát không đá động đến tình tài danh vọng, thì sự thanh nhẹ sẽ vang lừng khắp nơi nơi là vậy. Kệ: Tu chơn chẳng muốn làm thầy đạo Mách bảo cho nhau tự tiến vào Vũ trụ cần khôn xuyên tự tiến Chơn lòng thức giác trở về mau.
Ngày 13 tháng 1 năm 1994 5) Hỏi : Muốn nuôi dưỡng đức tin thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, muốn nuôi dưỡng đức tin thì phải nhịn nhục và kiên nhẫn truy lùng nguyên lý của Chúa Phật, một cử động do Chúa do Phật mà ra thì đi đâu cũng thấy Chúa Phật. Từ đó sẽ có đức tin mãnh liệt và không sai chạy. Kệ: Tin Trời tin Phật tạo cơ may Nhận thức tâm giao thấy rõ Thầy Học hỏi không ngừng tâm ngộ đạo Triền miên thanh tịnh hướng về Thầy.	Ngày 14 tháng 1 năm 1994 6) Hỏi : Một số người hướng tâm thực hành thanh tịnh có lợi ích gì không ? Đáp : Thưa, một số người hướng tâm về thanh tịnh Bến Giác, rất có lợi ích cho tâm thân và thật sự ảnh hưởng quần sanh trong thực hành. Kệ: Thực hành chơn lý biết vô sanh Cảm nhận đường tu phải thực hành Thanh tịnh nhìn đời là cõi tạm Phù sanh học hỏi hướng về thanh.
Ngày 15 tháng 1 năm 1994 7) Hỏi : Sự bình đẳng tâm giao có hữu ích gì không ? Đáp : Thưa, sự bình đẳng tâm giao rất truyền cảm và rất hữu ích giữa người tu và người tu trong thực hành. Chỉ có người chuyên tu thiện mới phát triển được điển tâm cứu độ. Kệ: Thành tâm học hỏi niệm Nam Mô Quý mến thương yêu tâm tự độ Quán độ chơn hồn tâm tự thức Chẳng còn loạn động tự mình vô.	

Văn Tự Vô Vi II

Thầy:

Cấp Cô Độc viên: Đó, thì ông Tư cũng có giảng trong kinh A Di Đà thì quy tụ nó cũng ở trong bản thể của chúng ta mà thôi. Cái Cấp Cô Độc viên mà nếu các bạn không có tu các bạn đâu có thấy. Từ cấp giới thanh lọc thông suốt rồi các bạn thấy một sự dành riêng cho phần hồn để phát triển vô cùng ở bên trong. Nếu không thiền không thấy rõ tướng là ngoại cảnh, tướng là ở đâu tôi đi tới Cấp Cô Độc viên. Chỉ có phần hồn đi trong bản thể đi qua ngang chỗ cái đùm ruột ở phía sau đó, thì các bạn thấy rõ là cái cảnh của Cấp Cô Độc viên mà chỉ có phần hồn tu thanh nhẹ mới thấy được. Còn nói ra nói đời rồi có giảng cái gì bây giờ giảng cũng không thông. Mà nói này để cho các bạn thấy rõ là ở trong bản thể các bạn có chỗ, có nơi, có phong cảnh tươi đẹp mà mất trật tự thì làm sao có Cấp Cô Độc viên. Cho nên, người đời nó đã sống trong cảnh mất trật tự vì ngoại cảnh mà không hướng nội thì tự nhiên nó mất trật tự. Rồi đây, chúng ta hướng nội chúng ta tu thết rồi chúng ta mới thấy rõ Cấp Cô Độc viên nó nằm ở đâu.

Côn Lôn sơn: Cái Côn Lôn sơn đó là các bạn phải xuất hồn mới đi tới chỗ Côn Lôn sơn là để cho vạn linh có ý thức chịu tu mới tới đó, hưởng cái thanh khí nhẹ của Trời Phật. Rồi ngồi đó để lo tụng niệm và tiến hóa nhưng mà nó chậm hơn những người có thể xác. Bên trong cái thể xác này nó cũng phải có một cái điểm tựa phát triển đi lên Côn Lôn sơn. Cho nên, con người xuất hồn mới thấy rõ cái Côn Lôn sơn nó nằm ở chỗ nào? Nó nằm trên bộ đầu của chúng ta. Cho nên, các bạn đã có cái hình thù tiểu thiên địa các bạn thấy bao nhiêu cây cỏ, bao nhiêu những cây cỏ thụ lớn đẹp ở bên trên. Lúc đó, chúng ta mới thấy chúng ta có nơi sống và chúng ta xuất ra chúng ta đi tới một cái đỉnh núi nào đó và tươi nhẹ sống rất an nhàn mà chỉ lo tu không chứ không lo chuyện đời nữa, không lo chuyện cứu độ xin xỏ như hồi xưa nữa, chỉ tới đó mà lo tu luyện. Cho nên, người con mà biết tu thì cha mẹ sẽ được hưởng và sẽ được đi tới cảnh đó, sự liên hệ được hóa giải, rồi do sự dày công của người tu mới thấy rõ cái đó.

Chánh pháp: Là sự chơn chánh của phần thanh điền ly thân. Pháp là khứ giả mà cái thanh điền đó

khi các bạn ngồi, nằm. Ngồi đó rồi các bạn nhắm con mắt các bạn thấy siêu siêu, nhẹ xuất đi lên mà càng đi thẳng thẳng, càng thẳng hoa, tâm hồn càng sung sướng, càng nhẹ nhàng thì các bạn mới thấy đó là chánh pháp. Chánh pháp là gì? Do cái đường mình xuất phát ra mà mình thấy rõ đường đó sẽ tiến triển tới vô cùng mới kêu là chánh pháp hay là chơn pháp.

Chơn ngã: Đó là sự sáng suốt. Sự sáng suốt hòa hợp cả càn khôn vũ trụ muôn loài vạn vật mà trung tâm của mọi giới trong thể xác con người đều phát tâm thương yêu, thì không khác gì cái bóng đèn mà nó bật sáng ở trong bóng tối, đó là kêu cái chơn ngã. Rồi các bạn xuất hồn cũng chưa có chơn, xuất hồn các bạn phải học đi, học biến hóa rồi học trụ. Đó, các bạn mới thấy là cái chơn ngã nằm ở chỗ nào.

Phàm ngã: là những cái chuyện kêu bằng bị giới hạn không. Tất cả đều ở trong giới hạn kêu bằng phàm ngã. Giận chồng, giận con, sân si, nhỏ mọn, yếu hèn, tâm tánh không khai triển mà tự xưng mình là giỏi, hay hơn người khác và cho địa vị của chúng ta là cao hơn người khác. Đó, cái địa vị và càng xưng mình cao hơn chừng nào thì là thấp hèn chừng nấy, các bạn thấy rõ không? Thượng Đế đã làm việc cho các bạn rất nhiều mà các bạn thì chỉ có Thượng Đế mới có quyền xưng là ta đây nhưng mà Ngài đâu có thường xưng cho các bạn thấy đâu? Hai bốn trên hai bốn lo lắng cho các bạn, diu tiến các bạn để cho các bạn ý thức được mình. Đó, thì cái đó các bạn tu về thanh tịnh chơn ngã rồi các bạn mới thấy rằng sự vô cùng thương yêu của Thượng Đế đã vì mình thì lúc đó cái phàm ngã nó tiêu diệt, ánh sáng tới thì bóng tối nó phải đi. Còn những người mà chưa đạt tới được thì rất dễ, nói chuyện là biết rồi. Giận người này, phê người kia là những người đó người phàm thôi, tầm thường. Dù cho có học thức nhưng mà tánh không đổi thì cũng vô dụng, không có phát triển nổi. Cho nên, căn cứ trong lẽ lỗi ta sẽ làm này, làm kia, làm nọ, rồi cuộc đêm đi đêm lại làm được mấy việc thành, tự hại lấy mình thôi. Cho nên, cái phàm ngã là nguy hại lắm, mà cả bầu trời thể giới hiện tại đang mê lầm trong cái phàm ngã, tưởng là mình có trình độ là phàm tánh. Còn

biết tu sửa để học hỏi thì nó mới tiến tới chơn ngã được.

Cõi sống: là phải hiểu rõ cái cõi sống này phải có tâm linh cõi sống đó mới có ý nghĩa, phải có tâm linh cái cõi sống nó mới phát triển, phải có tâm linh mới thấy rõ ràng cái sự sống đó là đời đời mới thích sống. Còn người thế gian nói tôi sống, nếu tôi không có cái này tôi không sống. Tôi yêu anh mà không có anh thì tôi phải chết, cái đó là yếu hèn, phạm ngã chớ không ở trong cõi sống đâu. Nói tôi yêu người đó mà không có người đó, tôi phải tự tử, cái đó là yếu hèn, hoang phí của của Thiên Địa, của Trời đất và hoang phí của những cái gì của nhân quần đóng góp cho mình, rất hồ thẹn. Cho nên, nhiều người đi tới phút cuối cùng tự sửa mình và tự hạ mình bỏ tất cả những cái gì mà mình cho là hay, là giỏi hơn thiên hạ và được người khác ca tụng, mình tưởng đâu là mình đúng thì mình mất cái cõi sống. Mình chỉ sửa mình để tiến, để học hỏi thì mình thấy cái cõi sống đó thật sự là cõi sống. Vì tôi chịu đựng tự ái để tôi học hỏi và tôi tiến hóa và những cái gì của tôi có tôi cũng chưa có tin, tôi phải sửa. Cho nên, các cõi đó nó từ hạ thừa, trung thừa, thượng thừa đều có cõi sống, rồi xuất phát đi tới vô cùng tận cũng là cõi sống. Cho nên, các cõi đó đem lại niềm tin cho hành giả, dẫn tiến hành giả. Nếu hành giả chịu thực hiện và hướng về sáng suốt vô cùng thì tôi thấy rõ cái cõi sống đời đời nó có rõ ràng, trong nó và ngoài nó. Còn những người còn vun bồi cái phàm tánh sống trong sự ích kỷ, eo hẹp thì người đó đi trong cõi chết chớ không phải cõi sống. Dù cho có ăn học cách mấy đi nữa mà cái tâm tánh không sửa, không hiểu và không thanh tịnh thì người đó đi vô trong cõi chết, chúng ta thấy rõ trong thành phố Chí Minh bây giờ. Sau một cuộc giải phóng rồi thì thấy những người không tu thiền cái mặt họ tự động xuống sắc, đau khổ đòi tự tử. Hỏi chớ họ ở trong cái cõi gì? Cõi chết. Tại sao họ đòi tự tử? Vì sự kiến thức và sáng suốt về cái tâm linh không có nữa, không có nữa thành ra nó bị giới hạn mất rồi, rồi nó lúng túng. Nó thấy ngoại cảnh uy hiếp thì nó nghĩ chuyện chết không, hai ba ngày nghĩ chuyện tự tử, nghĩ chuyện chết đó là yếu hèn. Chớ chính chúng ta có một bản thể, có một tiểu thiên địa đầy đủ quyền lực cũng như Thượng Đế, và có quyền tiến tới sự vô cùng, không có chế độ nào không chế chúng ta được.

Đó, cho nên những người tu thiền họ thấy đặc sắc họ sống trong tâm linh, không phải sống về vật chất mà họ đau khổ. Cho nên, đi tới cái ngày giờ đau khổ

cũng như bây giờ chúng ta thấy Jesus Christ bị hành hạ. Ngài sống trong tâm linh nhưng mà vẫn tươi cười. Thích Ca cũng vậy tự giam thân vào trong cõi hành hạ, ra ngoài rừng mà tu, phải tự hành hạ lấy mình không mà để đạt được sự siêu việt và sống trong sự sống vô cùng. Những cái ảnh hưởng rất tốt. Cái quá trình ở đây chúng ta là người Việt Nam thấy rõ, người có thiên ở trong cái chỗ người ta cho là địa ngục của trần gian ở Việt Nam. Nhưng mà những người biết thiên họ sống vui có gì đâu. Họ đâu có mất ông Trời. Họ đâu có mất thanh khí điện. Họ đâu có mất sự sáng suốt, bởi vì rốt cuộc họ phải bỏ xác, đến đây với bàn tay không rồi trở về với bàn tay không thì phải vun bồi sự sáng suốt đó để hòa hợp với sự sáng suốt vô cùng, thì ở đâu các bạn cũng hòa hợp được, ở trong khám tù cũng có thể hòa hợp được. Đâu có phải tôi có điện kiện, nhà cửa, có tiền bạc sung sướng, có chồng, có con, tôi mới tu được. Không! Tôi có thể xác là tôi tu được rồi, tôi có nhờ sự kích động và phản động tôi mới tiến hóa được thì tôi thấy có cái cõi sống đời đời.

Còn cái **Diên Hồng** thì nói chữ Diên Hồng ở thế gian làm sao hiểu được, cái người thiên giác mới thấy rõ, khai thông cái thiện thủy thì cái hỏa hâu nó mới xuất phát đưa lên trên bộ đầu, rồi nó phóng quang ra mới thấy rõ cái Diên Hồng. Chớ nhiều khi các bạn thiền trong mê, ngồi thiền mấy tiếng đồng hồ thấy cái sáng lạ thường. Đó là cái Diên Hồng xuất phát. Nhưng mà người không thiên làm sao cắt nghĩa cái sự Diên Hồng cho người ta thấy. Cho nên, nhiều người họ chê cái thằng đó tu ngu, ngồi hoài cả đêm để làm gì? Bởi nó thấy cái đó, nó sung sướng, mà cái đó đem lại sự thanh nhẹ trong cơ tạng của nó và lập lại sự bình an cho nội tâm, nó mới ngồi thiền. Chớ nó cũng phần trí thức, cũng phần ăn học, cũng biết khôn, biết so đo, biết suy tính chớ nó không phải ngu muội.

Cho nên, những danh từ này mà đi nói với những người thường thì không ai hiểu. Mà phải nói với những người kêu bằng thực hành. Mà nói cũng không được nữa, tâm thức nó mở rồi tới lúc đó nó tu rồi nó mở tới đó nó mới hiểu cái này, nó hiểu cái danh từ đó. Cho nên bề trên cũng không biết lấy cái gì tả chỉ dụng cái sáng suốt mà để độ cho người mà thôi

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal 1980)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012”

Kính thưa quý bạn đạo,

Chúng tôi xin thông báo cùng toàn thể quý bạn đạo là cảm nang Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012” đã được gửi đi. Những bạn đạo nào chưa nhận được cảm nang vào cuối tháng 8, xin vui lòng liên lạc với Ban Tổ Chức (BTC).

Sau khi nhận được cảm nang, xin quý bạn đạo vui lòng đọc kỹ lại tất cả những chi tiết ghi danh và chương trình đại hội năm nay. Trong cảm nang chúng tôi cũng có kèm thêm phần hướng dẫn di chuyển bằng xe bus từ Việt Nam cho những bạn đạo nào ghi tên đi xe bus qua BTC. Chúng tôi xin quý bạn này lưu ý về ngày, giờ khởi hành và địa điểm của hãng xe bus.

Nếu chi tiết ghi danh của quý bạn không đúng hoặc thiếu sót thì xin liên lạc với BTC gấp để chúng tôi điều chỉnh lại. Mọi thắc mắc về Đại Hội sau khi nhận được cảm nang thì xin vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC qua email: voviduahanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
voviduahanhdaophap@gmail.com

Thông Báo Ghi Danh Trình Diễn Văn Nghệ Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012”

Ban Văn Nghệ (BVN) **Du Hành Đạo Pháp** kính mời quý bạn đạo tham gia vào chương trình văn nghệ Vô Vi Du Hành Đạo Pháp 2012. Năm nay, chương trình văn nghệ đặc biệt được dành riêng vào đêm thứ hai của Đại Hội - 21 tháng 9 năm 2012. Chúng tôi ước mong quý bạn ghi danh thật sớm để BVN có đủ thời gian sắp xếp chương trình một cách trật tự, theo tiết mục, để chương trình văn nghệ năm nay được linh hoạt và sống động hơn.

Quý bạn vui lòng điền các chi tiết dưới đây và gửi về địa chỉ email: vannghevovi@gmail.com

- Tên, họ bạn đạo trình diễn: _____
- Thiên đường, thành phố, quốc gia: _____
- Tiết mục và thể loại (ca, vũ, nhạc, kịch, hài v.v.): _____
- Nội dung (để MC soạn lời phân giới thiệu): _____
- Thời gian trình diễn: _____

Ghi chú: Phần ca nhạc sẽ dành ưu tiên cho chủ đề về Thiên Ca Vô Vi hoặc những sáng tác mới phản ánh triết lý Vô Vi, hoặc Tình Thầy Tận Độ. Những đóng góp ý kiến hoặc thắc mắc về chương trình văn nghệ Vô Vi DHDP 2012, xin liên lạc: vannghevovi@gmail.com.

Ban Văn Nghệ Du Hành Đạo Pháp xin chân thành cảm ơn sự đóng góp và tham gia của toàn thể quý bạn đạo.

Kính thư

Ban Văn Nghệ - Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
vannghevovi@gmail.com

THƯ CẢM ƠN VÀ THÔNG BÁO

Hoàn tất công trình Phòng Nam Y Từ Thiện ấp Ba Đình, Hồng Dân, Tỉnh Bạc Liêu

Kính gửi: Tuần Báo Vô Vi

- Tuần Báo PTĐN
- Chị Mỹ Kim
- Chị Nguyễn Ngọc Lệ và cháu TA
- Chị Trinh Sài Gòn
- Chị Thanh, quận 9, Thủ Đức
- Toàn thể bạn đạo Vô Vi – Y Dược MT.

Kính thưa các bạn,

Sau hơn 3 tháng thi công xây dựng, Phòng Nam Y Từ Thiện tại ấp Ba Đình, Xã Vĩnh Lộc A, Huyện Hồng Dân, Tỉnh Bạc Liêu đã được hoàn thành, Lương Y Lê Thị Nương đã báo cho biết ngày tân gia và báo cáo tổng kết vào lúc 8 giờ sáng ngày Chúa Nhật 02 tháng 09 năm 2012. Nhằm ngày 17 tháng 07 âm lịch Nhâm Thìn.

Do không có phương tiện thông tin Internet nên tôi đại diện cho Lương Y Lê Thị Nương thông báo và chân thành cảm ơn quý bạn đạo Vô Vi trên thế giới.

- Cảm ơn Thiền Viện Jolicoeur Canada ủng hộ giúp L/y Nương dự DHĐP - Cambodia
- Cảm ơn chị Mỹ Kim và các thân hữu ủng hộ 1.900 CAD, trong đó có anh chị Khổng Văn Cúc – Võ Thị Trang – Oregon, Mỹ 200 USD; chị Âu Cẩm Hồng – Canada 400 CAD; bác Trần Thị Sự – Canada 100 CAD; bác Nguyễn Thị Hoà – Canada 20 CAD).
- Cảm ơn chị Nguyễn Ngọc Lệ và cháu TA ủng hộ 2000 USD (trong đó có trích 400 USD ủng hộ L/Y Thanh về dự DHĐP).
- Cảm ơn chị Trinh ở Sài Gòn dù xa xôi cũng bỏ công xuống thăm Lương Y Nương ở Ba Đình và ủng hộ 6,000.000 VND (trong đó có 1 bạn đạo đi chung giúp 1,000 đồng).
- Cảm ơn chị Thanh, Quận 9, Thủ Đức TPHCM gửi trực tiếp cho L/Y Nương 100 triệu VND.

Vì lòng nhân đạo muốn giúp đỡ những người nghèo khổ, bệnh tật tại quê nhà, các bạn đã phụ giúp cùng chúng tôi nhóm Vô Vi – Y Dược thực hiện công trình cứu khổ ban vui trị bệnh miễn phí cho bà con nhân dân nghèo ở các vùng nông thôn sâu xa sông rạch cực Nam tổ quốc.

Dù có khó khăn về nhiều mặt nhưng chúng tôi đã thể hiện được lời dạy của Đức Vô Kiên về tình thương và đạo đức, thực hành phước huệ song tu, giữ tinh thần đoàn kết thương yêu và xây dựng.

Xin trân trọng cảm ơn quý bạn đạo đã nhiệt tình ủng hộ hoàn thành công trình nhân đạo này. Chúc tất cả vui khỏe và hạnh phúc trong thanh tịnh.

Kính bái,

Bạc Liêu ngày 23 tháng 08 năm 2012

Lương Y: Lê Thị Nương

Đại diện Vô Vi – Y Dược MT

Lương Y: Trần Văn Thanh

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 2 tháng 3 năm 1974

Chơn tu bất nhiễm trần tâm giới
Thanh tịnh giải vây lăm lý lời
Biển rộng trời cao thần thông tiến
Thức tâm tâm giác pháp chơn đời

Duyên tình kết tập thành đời
Tạo ra khối óc cảm nơi nhơn tình
Có người tán thưởng đẹp xinh
Có người ghen ghét sự tình giả tâm
Âm dương lẫn lộn sai lầm
Đảo điên giành giật khó tầm lý chơn
Bên ngoài xuất hiện hải sơn
Bên trong cũng có quy hườn tịnh tâm
Tu thời chuyển tiến thì thâm
Khai minh chơn trạng bớt lăm bớt sai
Tu tâm dưỡng tánh tiến hoài
Đấu tranh động loạn tạo sai khổ hoài
Đạo đời thâm lý phân hai
Từ trung đến thượng chuyển đài hóa sanh
Nhơn gian di chuyển thừa hành
Thiên đàng biến hóa điều lành tiến thắng
Mỗi đường mỗi lối mỗi tầng
Gần xa thông cảm hợp phần dựng xây
Phân hồn trách nhiệm làm thầy
Vía thời hóa giải ngày ngày phân minh
Lục căn nương dựa chơn tình
Lục trần phân hóa chuyển khuynh hướng đời.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Vô Cực Dao Trì Kim Mẫu

Giảng

Thơ

*Dao Trì Thánh Mẫu tiên thiên thân
Biển thực bàn đào đãi thiện nhân
Tầng hiện Quán Âm cần độ thế
Từ bi cứu khổ khuyến tu chân.*

*Thiên đường tĩnh địa yếu tâm căn
Triệt ngộ bản lai bất nhị môn
Du Ký thiên nhiên truyền thánh tích
Đức phong truyền văn mãn càn khôn.*

Dịch

Dao Trì Thánh Mẫu cỡi trời thân
Trồng lăm đào tiên đãi thiện nhân
Tầng hiện Quán Âm lo độ thế
Từ bi cứu khổ khuyến tu chân.

Thiên đường đất tĩnh tới nơi này
Nguồn cội nhớ cho lối chẳng hai
Du Ký từng chương ghi dấu Thánh
Đất trời gió đức thổi đêm ngày. (1)

ĐỀ TỰA

Lành thay! Vô Cực thai nghén muôn vàn nguyên linh, thưở mờ mịt giáng phàm mang lấy kiếp người, ban đầu tánh trời thuần hậu, chất phác không quên nguồn cội, lúc sống ở đời, khi chết về trời. Song vì cội trần khí thanh mỗi ngày một giảm, khí trược gia tăng, tánh linh sáng sửa mất dần, lâu trở thành quên lãng cũ là nơi nguồn cội cỡi Trời, mê đắm bề dục sông yêu, nhận cội hồng trần là chốn

quê hương hoan lạc mới. Cho nên càng ngày càng bị chìm sâu, hành vi tội lỗi kết tụ nhiều khiến thân xác mang đầy tội ác, do đó không thể không thiết lập địa ngục mà gạn đục khơi trong, hầu phục hồi lại tánh Trời thưở ban đầu. Để quảng độ bến mê, Mẫu từng hiện thân làm Quán Âm và các Thánh, tìm tiếng kêu cứu khổ mà tùy duyên hóa độ.

Ngày nay khoa học kỹ thuật tiến bộ người ta lại càng ý vào tài năng toan tính đoạt mệnh Trời, cho nên phải biết tiếc đạo đức bị coi nhẹ mà lo khôi phục pháp thức xưa. Vì tính linh ngày một chạy theo tính vật nên tội lỗi chếp hàng kho sách không hết cùng địa ngục chứa đầy người thực quả khổ kêu than.

Mẫu nguyện muôn vật trở lại nguồn, vạn nẻo quy về một, vì không nở để bản tính chúng sinh mê muội, lăm đường lạc lối gây nhiều tội ác, cho nên trước sai Tể Phật hướng dẫn Dương Sinh thuộc Thánh Hiền Đường đạo địa ngục dò tìm, thâm thập chứng cố, rồi đem những hình phạt khổ đau của các tội hồn công khai tiết lộ cho người đời rõ, hầu ngăn ngừa các hành vi tội lỗi từ trong trứng nước cùng thanh lọc lòng dục. Nay, lại ban Ý Chỉ ra lệnh viết sách Thiên Đường Du Ký, Tể Phật hướng dẫn Dương Sinh đạo xem cỡi Trời, rồi đem phong cảnh thực sáng tươi đẹp để chốn thiên đường tiết lộ cùng nhân gian, hầu kêu gọi lòng người hướng về nẻo thiện cho tâm linh thăng hoa, nhân cách cao thượng, biết rõ nẻo sáng mà hướng tới, để sau khi qua đời, tánh linh được vãng sinh cỡi vô cực thiên đường, tiêu dao tự tại không còn bị luân hồi.

Sau gần hai năm, Dương Sinh trải mọi gian lao nguy khốn, bàn chân lưu dấu khắp các tầng trời sách mới hoàn thành, Mẫu được yên lòng. Đào tiên vườn Dao Trì vừa đúng lúc chín, đợi chờ vị duyệt lăm xong sách Du Ký, hiểu rõ nguyên căn nguồn

cội, dốc lực thi hành thánh đức để tu đạo lớn hẳn là: sống, ở nơi thế giới vô ưu; thác, về chốn cực lạc thiên đường, muôn vạn không phụ Mẫu là nhờ ở tấm lòng trông mong vậy. Đây là lời tựa. (2)

Vô Cực Đạo Trì Kim Mẫu giảng cơ bút.

Kính cẩn đề tựa.

Vận trời ngày 16 tháng 12 năm Canh Thân (1980)

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Ở đây nói “*đất trời gió đức thổi đêm ngày*”, là sao? Khi chúng ta thấy rằng đạo có thể chuyển trong tâm chúng ta bất cứ lúc nào, chớ không phải

là chờ ngày chờ giờ tôi mới đi học đạo. “*Đất trời gió đức thổi đêm ngày*”, cái đức của Trời Phật đã thổi để nhắc cho chúng ta đêm ngày chỉ có lo tu mà thôi.

(2) Cho nên sống ở thế giới vô ưu là cái tâm của chúng ta không có nên lo, không có lo cái chuyện gì hết, chuyện gì Trời Phật đã lo hết rồi. Chúng ta xuống đây thực hành bí trí dừng rồi chúng ta tiến hóa trở về. Chớ không có ôm cái chuyện này lo, chuyện kia lo, lo thết rồi là chôn sống lấy mình là vậy.

(còn tiếp)

